

[Peter Duettoff]

meget hyggeligt sammen – tror jeg da nok – så kunne en række medlemmer fra SF ikke være så venlige at gå på talerstolen under resten af debatten og forklare, hvorfor jeg ikke er socialist? For jeg er faktisk træt af igen og igen og igen at få prædikatet socialist stemplet på ryggen. Jeg føler mig ikke som en sådan, men fru Pia Kjærsgaard kan åbenbart ikke se, hvordan en socialist i virkeligheden ser ud, og det kunne jo være, at lidt ideologisk træning af fru Pia Kjærsgaard ville nytte. Så derfor: SF, kom til hjælp!

Ellers er afslutningsdebatten jo lidt anderledes i år end mange andre gange, og det er selvfølgelig, fordi det har været et rimelig dramatisk år. Først var det politiske liv blokeret af tamilsagen, så fik vi et regeringsskifte, så fik vi et dansk ja til Maastricht og Edinburgh, og endelig har vi den katastrofale internationale situation, selvfølgelig ikke mindst krigen i det tidligere Jugoslavien.

I hele denne verden er af lave-situation er der dog én god ting, og det er, at det er rart at være i midten. Det er rart at være et midterparti, for i de store linier kan man faktisk mene det samme, som man har ment hele tiden. Under den tidligere regering så vi det som en hovedopgave at trække V og K ind mod midten, og nu har vi rent faktisk den samme opgave over for Socialdemokratiet. De tre midterpartier kan sige det samme, som de har gjort hele tiden, for vi står i midten og skal bare opfylde to forskellige opgaver; men det er nu rart, at der kan være lidt kontinuitet i synspunkterne.

Et eksempel på det er selvfølgelig regeringsgrundlaget. 80 pct. af regeringsgrundlaget er nøjagtigt det, som V og K ville, og så har V og K angrebet regeringen for, at der ikke var nogen ny tankegang, og hvad ved jeg. I virkeligheden skulle V og K være taknemlige, for det viser, at det danske samfund kører stille og roligt videre med nogle nuanceforskelle, selv om der er kommet en socialdemokratisk regering; hovedlinierne er stadig væk inden for nogenlunde de samme rammer, og det synes jeg faktisk er en styrke for det danske samfund.

Skattereformen er selvfølgelig svendestykket, og CD glæder sig over to ting. Den ene er, at garantien til boligejerne holdt, og den anden er, at erhvervslivets konkurrenceevne også er i orden; vi mener faktisk at kunne sige med fuld ærlighed i stemmen, at de to ting er løst.

Det er godt at få hjulene i gang. De fremrykkede investeringer og mere forbrug for at vende udviklingen vil komme af de lavere skatter; mere optimisme og fremtidsro er det, der skal få udviklingen til at vende og få flere i arbejde. Derfor er det, som jeg allerede tidligere i dag har sagt, utrolig trist, at Venstre og De Konservative spekulerer i en negativ udvikling i Danmark, for det er det, der sker. De spekulerer i, at regeringens politik ikke skal virke, for så tror de, at de kommer til at stå stærkere ved næste valg, og så er de nogenlunde ligeglade med, hvad der sker med det danske samfund.

Regeringens linie er positiv; vi er godt tilfredse i CD. Regeringen understreger, at en god erhvervs politik er nødvendig for, at det danske samfund kan klare velfærden. Teknologi og forskningsudvikling skal sættes i fokus, har regeringen understreget, og det mener vi er nødvendigt for at Danmark kan klare sig i den internationale konkurrence. Det er måske meget sigende, at Venstre i det sidste nummer af Liberal stillede spørgsmålet: Hvad skal man med en samordningsminister, og hvad skal man med en minister for teknologi? Det viser, at det gamle regeringsparti åbenbart ikke har forstået, hvad der er nødvendigt i et moderne samfund.

Vi er også godt tilfredse med, at der i hele regeringens grundholdning ligger en accept af, at det er godt, at mennesker selv ejer den bolig, de bor i, og at det er godt, at folk tjener penge, når det vel at mærke sker på ærlig vis. Den understregning er vi glade for at se i regeringsgrundlaget og senere i skattereformen.

Vi er også glade for, at man erkender, at den gammeldags fulde beskæftigelse i den forstand, at alle med den nuværende arbejdstid skal i arbejde i fuld tid, ikke følges af regeringen. Vi kender presset fra Østeuropa, vi kender presset fra den tredje verden, vi kender den teknologiske udvikling, og derfor er arbejdstidsnedsættelse i form af orlovsordninger osv. vejen frem. Det har CD – i øvrigt sammen med SF – talt for i mange år, og det er nu slået fast, at det også er regeringens linie, hvilket vi er tilfredse med.

Accepten i både skattereformen og regeringsgrundlaget af, at de offentligt ansatte også er nødvendige, er vi tilfredse med, samtidig med at vi er glade for, at man ikke lader den offentlige sektor eksplodere, men til gengæld